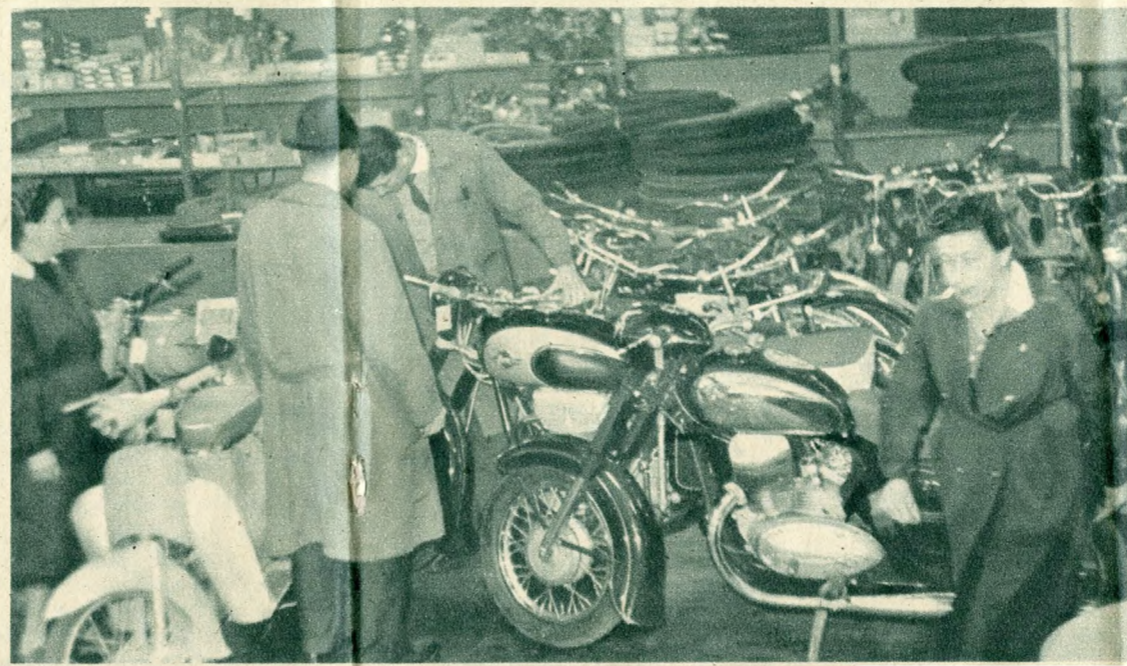




BUDAPESTI KÉPEK



Örülünk annak is, hogy a növekedő autóforgalom megköveteli már nálunk is a korszerű jelzéseket.

★

Az pedig, hogy a parkírozás kezd már néha gondot okozni, olyan tünet, amelyet jóakaratián kell néznünk. Ez még nem olyan nagy baj. Csak legyen minél több autó, és minél többen tudjunk bosszankodni, ha saját kocsinkat nem lehet majd talán éppen ott leállítani, ahol parkírozni szeretnénk.

(Liener—Rózsa—Herendi)

Jó dolog, ha van az embernek ideje egy kis sétálgatásra, amikor nemcsak nézni, hanem nézegetni és látni is tud.
 Meglátani azt, ami van, és visszagondolni arra is, ami történt.
 Jární a pesti utcákon és lesni az élet jeleit, amelyek ma mások, mint tegnap voltak, és tudjuk, hogy holnap még kedvesebbek lesznek.
 Hajnaltól estig róni az utakat — és természetesen, mint az Autó-Motor munkatársai, nemcsak a járdán, hanem az úttesten is közlekedünk.
 Azután megállunk, és nézünk a fényképezőgép szemével. A kivilágított híd-nál hosszasan időzünk, és ezalatt a gép lencséje gyűjti a fényeket. A jövő-menő autók, autóbuszok, motorok lámpái csupán csíkokat hagynak a film érzékeny rétegén, de ezek a csillogó vonalak jó jelek. Legalább is, akik tudnak lelkesedni autós-motoros életünk fejlődéséért, szívesen nézik, hiszen ezek a csíkok suhanó kocsikat képviselnek. És ma egy perc alatt sokkal sűrűbb az ilyen fényszálból szőtt háló, mint akár esztendeje is volt.
 Igen, a szem — nézzen az bárhonnán — észre kell, hogy vegye ezt a változást is, amelynek bekövetkezését bizony régóta vártuk, és természetesen joggal bizunk abban, hogy lendületes, töretlen lesz ez a fejlődés. És ezek az autók is, amelyek mind nagyobb számban futnak utainkon, oly sok mindenről tesznek tanúságot. Beszélnek országunk erősödéséről, az emberek vágyainak teljesedéséről.
 Tovább haladunk a nemrég megkezdett jó úton, és még több biztató jellel találkozhat, aki hazánkban nézeget.
 Szinte szimbólum most egy pesti taxiállomás — amelyen ugyan esős időben ritkán áll autó, de amikor ott pihennek a kocsik, ezek már többnyire az újak közül valók, és régit mind kevesebbet látunk.
 A régi helyébe lép az új, és így van ez rendjén.



Séta közben betérve egy pesti áruházba, ott időzünk, ahol a motorok várják a vevőt. Hazai és külföldi gyártmányok, Jawák és Simpsonok, Danuviák, Pannik és Ber-vák, Izs-motorok és Pannoniák korlátla-nul kaphatók. Néme-lyik már részletre is. Ekkor pedig eszünk-be jut, hogy nem is olyan régen még csak különös „pro-tekcióval” lehetett — minden válogatás nélkül — egy-egy motorhoz jutni. Ugye, Önök is em-lékeznek erre az időre?

Persze, azt is észre kell vennünk, hogy mind többen ka-csintgatnak a moto-roktól az autók felé. És hogy azok vágya is szép las-san teljesül, bizo-nyítják a szerviztek, ahol alig győzik ápolni az új autó-tulajdonosok új autót.



Persze, azért még a régi kocsik is elkelnek; de az eladásnak ilyen módját, amint ezt a belvárosban álló Ford-Eiffel sportkocsin vettük észre — koráb-ban nem igen láttuk. És mi ezt is jó jelnek tartjuk

